

Sommerferien 2015.

Med Rex mod Syden.

I år skulle vores nye hund med på sin første rejse mod vores elskede Provence.

Første stop Lüneburger Heide, ankom ved 19 tiden, så der var god tid til at få varmet spagettis og kødfarssovs, denne gang i et dejligt køkken der var på stedet. Ellers var det ikke meget, ingen mulighed for at hente morgenbrød, så godt vi havde brødrister med. Næste morgen tidligt op, og så gik turen mod Kirscheim.

Lige en lille morgenluftetur inden afgang, mødte dette smukke syn, heste i morgensolen, mens duggen letter.

Lige ankommet til Kircheim, opstillingsøllen nydes i skyggen.

Varmen fortsatte, så aftensmaden blev nydt udenfor mens solen gik med.

Skøn måne over pladsen i Kirscheim. Rex har klaret det rigtig fint og set ud til at nyde campinglivet med os, har været ude og gå i skoven rundt omkring campingpladsen og fået hilst på et par tyske hunde det har gået fint.

Her kan vi få morgenbrød, så Rex og jeg er på vej for at hente det.

Der er en fin udsigt på vejen ned.

En skøn morgen med varme, morgenmaden nydes udenfor inden det pakkes sammen, næste stop Neuenburg Am Rheine.

Vi ser Alperne i det fjerne, vejret er bare fantastisk.

Så er vi kommet til Neuenburg og Ole fået Adriane bakket ind uden at ramme hækken, Rex følger interesseret med i hvad der sket.

Der er udsigt til transit området og der kommet mange i løbet af eftermiddag og aften. Jeg får en dejlig tur i svømme hallen.

Rex nød svømmeturen i fiskesøen, hvor også Max havde muntret sig.

Efter en dejlig dag gik vi trætte i seng, vi ville blive et par dage i Neuenburg og nyde pladsen og trave langs Rhinen, næste morgen vågende jeg op til det syn.

Vi ville være blevet et par dage, men som så ofte før vågnede vi op til regnen trummende mod taget. Da vi havde aftale med at møde venner i Provence trak vi støttebenene op og satte kurs mod Frankrig.

Ved en fejltagelse kom vi til at kører over Bourg am Bresse, fandt en rasteplass for at strække ben og spise lidt, Bourgogne må blive på hjemvejen.

Rex og Ole nød skyggen, solen var fremme og det samme varmen.

Vi fortsatte syd over, ved aftentid satte vi frk Garmin til at finde en campingplads nær Bollene. Det blev camping La Pinede en Provence.

En skøn terrasse plads, hvor vi kunne hente lidt god mad og se solen gå ned over Rhonedalen til chikadernes sang, vi var kommet til Skønne varme Provence.

Næste morgen trak vi atter støttebenene op og drog den sidste strækning mod Villes Sur Azon, hvor vennerne ventede os.

Vi havde bestilt vores ynglingsplads på Les Verguettes lige ud til vinmarkerne og med blik mod Mont Ventoux.

Der var hurtigt sat op og Rex og jeg tog en skøn luftetur på bagsiden af campingen hvor der er en skøn udsigt fra vores sladrebænk.

Lidt billeder fra det skønne landskab. Udsigten mod Mont Ventoux fra en skyfri dybblå himmel, ingen tegn på at Mistralen måske atter skulle få os til at flytte

Udsigten mod Lubron bjergene og vinmarkerne.

Rex fandt en veninde som inviterede ham med hjem.

Man aner lige vores shadow for enden af vinmarken, her var bare skønt.

Vi fik fejret Oles fødselsdag sammen med venner på vores stamkro " Den lille gule" og et par dage senere tog vi ud til en lille kro midt ude i ingenting på vej op af Mont Ventoux, ejet af byens borgmester, han har kun en 4 retters menu på menukortet pr dag, alt lavet af egne produkter, simpelthen fantastisk provencalsk kogekunst til 20 euro, der skal dog bestilles bord i forvejen da der kun er plads til otte små selskaber, men det er værd at prøve. Vi fik dogbag med til Rex, som ventede os hjemme i CV.

Ole og Rex nød den lune sydfranske sommernat.

Næste dag stod sole smuk op over bjergene. Der anes dog skyer mod

øst, ikke helt almindeligt og det blæser fra samme retning.

Skyerne bliver tættere og tættere og blæsten værre.

Ved aftentid trak de sorte tordenskyer sig op fra syd og det blev koldt. Da vejrsigten meldte om blæst og relativt koldt vejr v Vaulcuse, besluttede vi at trække støttebenene op og drage mod sydøst, hvor der var lovet lidt bedre vejr.

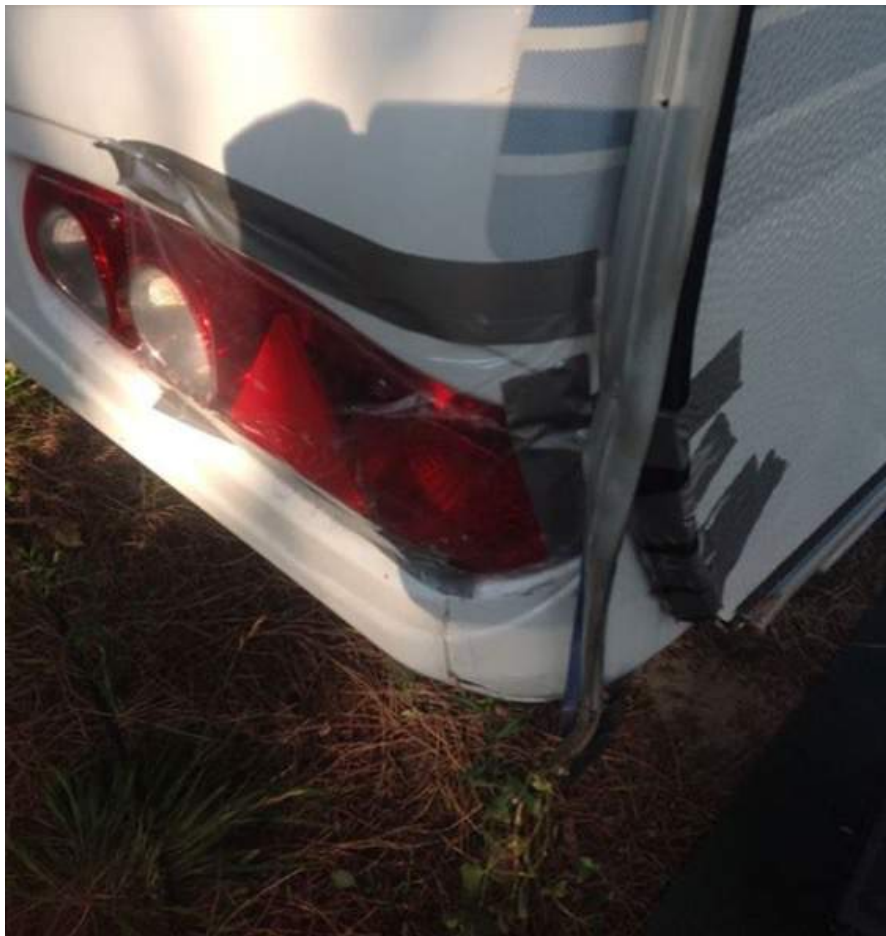
Her er vi så på vej mod Côte Azur.

Så lige en gang mad og hundeluftning, atter er det varmt og skønt.

Nu begyndte uheldene at sætte ind ved ankomsten til Les Pêcheur, jeg gik op for at meddele hvilken standplads vi havde valgt, Ole mente at han hurtigt kunne få CV på plads uden brug af mover, ville lave en elegant bue, meeeen drejede for tidligt til højre og bagenden kolliderede med en platan.

Jeg har en handy mand, med gennemsigtig tape og gafatape, lykkedes det

ham at få Adriane køreklar igen, så vi når ferien var slut kunne kører hjem selv.

Så nu skulle vi nyde Sydfrankrig og Middelhavet.

Først et besøg ved den lokale vingård.

Der var middagslukke så vi satte os i skyggen og slappede af. Da Rex trængte til en lille luftetur gik vi ned af vejen, der var en vidunderlig udsigt med god vilje skimtes Middelhavet.

Det blev til dejlige ture langs både sø og flod.

Rex nød virkelig livet og vandet her. Der blev travet meget langs søbredden og langs floden, denne ferie var beregnet til at socialiserer Rex til campinglivet på langtur, så de store by ture og seværdigheder blev det ikke, til gengæld meget natur og afslapning, det gav også mange samtaler med medcampister og børnene blev trukket mod Rex og han nød det.

Lidt snak med genboer.

Rex fik besøgt palmen som blev Max sidste hvilplads under sydens sol.

Sig ikke at en hund ikke kan smile. Rex smiler tilfreds med at være på ferie.

Lige overfor campingpladsen ligger denne dejlige palmelund, jo vi er kommet til syden. Der blev lovet torden til natten, og hvilket tordenvejret, troede det var verdens undergang. Det tordnede fra kl 24 til kl 8 næste morgen og

regnen stod ned i strømme, næste morgen så det ud som syndfloden havde været her.

Her er vores CV midt i vandhavet ved 10 tiden om morgenen, vi havde været oppe og flyttet bilen til et højre område ved 7 tiden af angst for at vandet skulle komme ind. Alt svømmede selv gasflasken havde mistet jordforbindelse.

Kl 18 var vandet næsten væk, vejret var dog stadig køligt og gråt. Jeg benyttede dagen til at gå ind til Rockebrune for at se lidt på byen.

En skøn lille by, med mange gamle huse og mange smalle stræder.

Billeder fra den gamle bydel.

Vandet havde svært ved at komme væk, lige som der pludselig begyndte at blæse. Ikke som vi tidligere har oplevet, at når uvejret er ovre så kommer solen og varmen igen. Vi begyndte at snakke om at trække op mod bourgogne og tage et par dage der, inden næsen stikkes hjemad. Jeg ville dog lige en tur til Middelhavet ved Ferjus, så på cyklen, cykeltasken pakket med både badetøj og håndklæde og indkøbspose til noget lækkert fra slagteren.

Der blev ikke noget bad, ikke til at forstå det er Middelhavet en september dag.

Solen og varmen kom dog tilbage, så vi nød det igen, men efter der atter blev meldt om uvejr, besluttede vi efter knap en uge at drage nordover igen.

Lige Syd for Lyon var vejret skønt, så det blev til en lidt længere pause, inden vi fortsætter med Bourgogne, der skal tankes op med vin.

Vejret var ikke godt da vi nåede Bourgogne, så næste dag gik det mod Neuenburg.

Vi nåede op ved aftentid fik en dejlig tur forbi fiskesøen og Rhinen, men uvejret forfølger os, så vi får en god middag på restauranten, og næste dag fortsatte vi nordover.

Et soveophold i Kirscheim og Rex får em rask mussejagt og så afsted hjemad.

Næste holdt blev camping Kruså, hvor vejret var skønt, så vi fik lavet mad og gået med Rex i den nærliggende Hundeskove, så i seng.

Vi har været væk i snart 4 uger, så nu vil vi hele vejen hjem. Vejret i år har ikke været så fint som det plejer når vi et sydpå, i efteråret er der flere turister, så vi tager nok afsted næste år i juni måned. Trods alt har vi haft en skøn ferie og Rex har vist sig at være en perfekte campinghund. Vi glædet os til atter at skulle på tur med ham.

Farvel og på gensyn.

Skrevet og fotograferet af Karin og Ole Lisberg

katinlisberg@me.com